

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 87/05-60

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., trvale bytom B., prechodne bytom B., zastúpeného advokátom Mgr. T. K., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 8/04, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2049/04 a Pn 2183/04 a postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť P. K. v časti, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 8/04 a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2183/04 a postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície

Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažnosť P. K. v časti, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2049/04, o d m i e t a pre jej neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. novembra 2004 (doplnené na základe výzvy ústavného súdu 31. decembra 2004, 18. januára 2005, 9. februára 2005, 2. mája 2005 a 17. mája 2005) doručené podanie označené ako „*Sťažnosť podľa zákona č. 38/1993 v platnom znení, podnet na konanie vo veci porušenia ústavou zaručených základných práv a slobôd*“ P. K., trvale bytom B., prechodne bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. T. K., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 8/04, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Pn 2049/04 a Pn 2183/04 a postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II (ďalej len „úrad justičnej polície“) vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 10. októbra 2003 podal na Okresnom súde Bratislava I návrh na vyslovenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Vec bola na súde evidovaná pod sp. zn. 21 C 8/03. Okresný súd Bratislava I ako súd miestne nepríslušný

postúpil tento návrh Okresnému súdu Bratislava II, ktorý potvrdil prijatie návrhu 8. januára 2004. Veci bola pridelená spisová značka 12 C 8/04. Podľa názoru sťažovateľa nebol postup Okresného súdu Bratislava I v súlade so zákonom, pretože návrh nebol postúpený neodkladne.

Vzhľadom na to, že podľa vyjadrenia sťažovateľa Okresný súd Bratislava II nekonal, podal sťažovateľ 5. augusta 2003 (aj keď sťažovateľ uviedol dátum 5. augusta 2003, vzhľadom na chronologický priebeh udalostí je nepochybné, že mal na mysli dátum 5. augusta 2004) sťažnosť na prietahy v konaní oboch súdov. Okresný súd Bratislava I reagoval na sťažovateľovu sťažnosť listom z 30. septembra 2004, v ktorom konštatoval, že sťažnosť nemožno vybaviť, pretože spis bol postúpený Okresnému súdu Bratislava II. Okresný súd Bratislava II listom z 25. augusta 2003 (aj keď sťažovateľ uviedol dátum 25. augusta 2003, vzhľadom na chronologický priebeh udalostí je nepochybné, že mal na mysli dátum 25. augusta 2004) sťažovateľovi oznámil, že neboli zistené prietahy v postupe súdu.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že pod sp. zn. 12 C 8/04 podal 28. septembra 2004 na Okresnom súde Bratislava II návrh na spojenie veci s inou jeho vecou. Podľa vyjadrenia sťažovateľa Okresný súd Bratislava II do dátumu podania sťažnosti ústavnému súdu vykonal vo veci jeden úkon, t. j. vyzval ho na zaplatenie súdneho poplatku. Na túto výzvu sťažovateľ reagoval obratom 7. októbra 2004, keď súdu oznámil, že jeho návrh je oslobodený od súdnych poplatkov. Podľa názoru sťažovateľa tento postup Okresného súdu Bratislava II spôsobuje zbytočné prietahy v konaní.

Z obsahu sťažnosti vyplýva aj to, že sťažovateľ podal trestné oznámenie Okresnej prokuratúre Banská Bystrica, ktorá ho listom z 28. októbra 2003 upovedomila o tom, že trestné oznámenie odstúpila Okresnej prokuratúre Bratislava I. Listom z 19. januára 2004 ho však už miestne príslušná okresná prokuratúra upovedomila o tom, že jeho trestné oznámenie, ktorému bola pridelená sp. zn. Pn 2049/04, bolo podľa udania sťažovateľa odstúpené na vybavenie Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Bratislava II, Ružinov – východ (ďalej len „obvodné oddelenie“). Sťažovateľ namietal predmetné konanie z dôvodu, že jeho trestné oznámenie tvoril koncept poznámok, ktorý podľa jeho vyjadrenia

nebol dopracovaný. Namietal aj vecnú nepríslušnosť policajného orgánu, ale aj napriek tomu bol 25. marca 2003 (aj keď sťažovateľ uviedol dátum 25. marca 2003, vzhľadom na chronologický priebeh udalostí je nepochybné, že mal na mysli dátum 25. marca 2004) k tejto veci vypočutý policajným orgánom. Sťažovateľ uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, ako pokračuje konanie, pretože mu nebolo doručené žiadne rozhodnutie v tejto trestnej veci.

Sťažovateľ zároveň uviedol, že 8. marca 2004 podal na okresnej prokuratúre doplnujúce trestné oznámenie. Listom sp. zn. Pn 2183/04 zo 17. marca 2004 bol okresnou prokuratúrou upovedomený o tom, že jeho trestné oznámenie bolo odstúpené na vybavenie odboru ekonomickej kriminality úradu justičnej polície. Sťažovateľ ďalej uviedol, že 31. mája 2004 bol opäť vypočutý policajným orgánom. Následne sťažovateľ podľa jeho udania namietal nepríslušnosť obvodného oddelenia, pretože bol toho názoru, že vo veci mal konať vyšetrovateľ, a nie policajný orgán. Podaním z 23. júla 2004 sa sťažovateľ obrátil na okresnú prokuratúru so žiadosťou, aby bolo vo veci začaté trestné stíhanie, a zároveň o stave veci informoval Krajskú prokuratúru v Bratislave.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa mu bolo 10. augusta 2004 doručené uznesenie policajného orgánu, ktorý jeho trestné oznámenie odmietol. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 11. augusta 2004 sťažnosť. Sťažovateľ v tejto súvislosti uviedol, že k dátumu podania sťažnosti ústavnému súdu nebol informovaný o ďalšom postupe.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd v danej veci rozhodol nálezom, v ktorom by konštatoval:

„Základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, postupom Okresného súdu Bratislava I, č. k. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 12 C 8/04 bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava II sa prikazuje vo veci č. k. 12 C 8/04 konať bez zbytočných prietahov.

P. K. sa priznáva nemajetková ujma vo výške 5.000,- Sk, ktorú je mu povinný zaplatiť Okresný súd Bratislava I do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.

Základné právo domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy, konaním Okresnej prokuratúry Bratislava II vo veci Pn 2049/04 a Pn 2183/04 a postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava II vo veci ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-04 bolo porušené.

Okresnej prokuratúre Bratislava II vo veci Pn 2183/04 a Pn 2049/04 a Úradu justičnej a kriminálnej polície Bratislava II vo veci ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-04 sa prikazuje konať zákonným spôsobom.

P. K. sa priznáva náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- Sk, ktorú mu je povinná zaplatiť Okresná prokuratúra Bratislava II do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu.

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností ďalej navrhuje, aby Ústavný súd vydal v zmysle ustanovení § 36 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. nasledujúce uznesenie:

Okresný súd Bratislava II a Okresná prokuratúra Bratislava II sú povinné spoločne a nerozdielne do siedmich dní od doručenia tohto nálezu Ústavného súdu SR nahradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 8/04, ako aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2183/04 a postupom úradu justičnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Listom z 15. marca 2005 Okresný súd Bratislava I oznámil ústavnému súdu, že vec vedená pod sp. zn. 21 C 8/03 bola 8. januára 2004 z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená Okresnému súdu Bratislava II.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 12 C 8/04 doručenému ústavnému súdu Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 1. apríla 2005 ústavný súd zistil, že v danej veci boli vykonané tieto úkony:

Dňa 10. októbra 2003 podal sťažovateľ na Okresnom súde Bratislava I návrh na vyhlásenie neplatnosti právneho úkonu a priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Veci bola pridelená sp. zn. 21 C 8/03.

K návrhu boli pripojené oznámenie o skončení pracovného pomeru v skúšobnej dobe z 29. septembra 2003, pracovná zmluva, potvrdenie o odbornej spôsobilosti.

Dňa 21. októbra 2003 bol Okresným súdom Bratislava I daný pokyn odstúpiť spis miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava II. Spis bol vypravený 10. decembra 2003.

Dňa 8. januára 2004 bola odstúpená vec doručená Okresnému súdu Bratislava II ako súdu miestne príslušnému. Veci bola pridelená sp. zn. 12 C 8/04.

Dňa 26. januára 2004 podal sťažovateľ návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 23. februára 2004 Okresný súd Bratislava II návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Uznesenie sťažovateľ prevzal 8. marca 2004.

Dňa 12. marca 2004 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 17. marca 2004 bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie.

Dňa 31. mája 2004 krajský súd odvolanie zamietol.

Dňa 25. júna 2004 bol spis z krajského súdu doručený Okresnému súdu Bratislava II.

Dňa 5. augusta 2004 podal sťažovateľ krajskému súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní Okresného súdu Bratislava II.

Dňa 13. augusta 2004 a opakovane 6. septembra 2004 žiadala spis Krajská prokuratúra v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“).

Dňa 28. septembra 2004 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 28. septembra 2004 Okresný súd Bratislava II oznámil krajskej prokuratúre, že spis nemôže zapožičať.

Dňa 28. septembra 2004 Okresný súd Bratislava II vyzval žalovaného, aby sa k veci vyjadril.

Dňa 28. septembra 2004 podal sťažovateľ návrh na spojenie vecí.

Dňa 6. októbra 2004 podal žalovaný vyjadrenie k návrhu sťažovateľa.

Dňa 7. októbra 2004 prevzal sťažovateľ výzvu na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 8. októbra 2004 doručil sťažovateľ doplnenie návrhu s tým, že žiadal priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

Dňa 20. októbra 2004 Okresný súd Bratislava II rozhodol o zamietnutí návrhu. Sťažovateľ prevzal uznesenie 12. novembra 2004.

Dňa 16. novembra 2004 sa k veci vyjadril žalovaný.

Dňa 23. novembra 2004 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu z 20. októbra 2004.

Dňa 6. decembra 2004 prevzal uznesenie z 20. októbra 2004 ďalší účastník konania.

Dňa 27. decembra 2004 bolo odvolanie so spisom predložené na rozhodnutie krajskému súdu.

Dňa 1. apríla 2005 bol spis predložený ústavnému súdu.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 21 C 8/03 a postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 8/04, týkajúcej sa konania o vyslovenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z toho, že konanie na Okresnom súde Bratislava I prebiehalo od 10. októbra 2003, teda od dátumu podania sťažovateľovho návrhu, do 8. januára 2004, keď bol spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21 C 8/03 postúpený Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu miestnej príslušnosti. Vzhľadom na to, že na Okresnom súde Bratislava I išlo o obdobie nečinnosti v trvaní menej ako troch mesiacov, predmetné konanie nie je možné pokladať za konanie so zbytočnými prieťahmi. Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (napr. I. ÚS 42/01). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd je toho názoru, že vyššie uvedené konštatovanie možno aplikovať aj na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C 8/04, pretože je nepochybné, že súd v období od 8. januára 2004, keď mu bola vec z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená z Okresného súdu Bratislava I, do 1. apríla 2005, keď bol predmetný spis predložený ústavnému súdu, vykonal celý rad úkonov. Toto tvrdenie je namieste

s výnimkou obdobia od 25. júna 2004, keď bol spis po rozhodnutí o odvolaní doručený z krajského súdu Okresnému súdu Bratislava II, do 28. septembra 2004, keď bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. Tak ako v prípade Okresného súdu Bratislava I aj v postupe Okresného súdu Bratislava II zistil ústavný súd nečinnosť v trvaní vyše troch mesiacov.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ako zjavne neopodstatnenú posúdil ústavný súd aj časť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2183/04 a postupom úradu justičnej polície v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004.

Z obsahu vyjadrenia okresnej prokuratúry k sťažnosti, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 20. mája 2005, ústavný súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Dňa 8. marca 2004 okresná prokuratúra prijala trestné oznámenie sťažovateľa.

Dňa 17. marca 2004 dozorujúci prokurátor odovzdal predmetné trestné oznámenie na priame vybavenie úradu justičnej polície, o čom bol sťažovateľ upovedomený.

Dňa 6. mája 2004 určil dozorujúci prokurátor vecnú príslušnosť odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej polície.

Dňa 4. júna 2004 sťažovateľ písomne doplnil trestné oznámenie, ktoré bolo 9. júna 2004 postúpené policajnému orgánu.

Dňa 23. júla 2004 doručil sťažovateľ okresnej prokuratúre podanie, ktoré bolo posúdené ako žiadosť o preskúmanie postupu policajného orgánu.

Dňa 13. augusta 2004 prokurátor vybavil sťažnosť sťažovateľa, pričom konštatoval prietahy v konaní policajného orgánu. Zároveň bol sťažovateľ upovedomený o odmietnutí trestného oznámenia uznesením policajného orgánu z 5. augusta 2004.

Dňa 3. septembra 2004 bola okresnej prokuratúre predložená sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia.

Dňa 25. novembra 2004 prokurátor rozhodol o zamietnutí sťažnosti.

Dňa 26. januára 2005 sťažovateľ prevzal uznesenie prokurátora o zamietnutí sťažnosti.

Vzhľadom na prehľad vyššie uvedených úkonov dospel ústavný súd k záveru, že postup okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2183/04 nemožno považovať za konanie so zbytočnými prietahmi, a tým ani za konanie, ktoré by malo charakter porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd je toho názoru, že ani sťažovateľove námietky o tom, že vyšetrowanie malo byť vedené vyšetrovateľom, a nie policajným orgánom, nemožno považovať za porušenie sťažovateľovho práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V danom prípade prokurátor postupoval v súlade s ustanovením § 162 Trestného poriadku, podľa ktorého ak sa vyšetrowateľ alebo policajný orgán, ktorému vec odovzdal iný orgán, nepovažuje za príslušného, bez meškania predloží spisy so svojím stanoviskom prokurátorovi, inak pokračuje v konaní. Na základe toho prokurátor rozhodol tak, že vec odovzdal na vybavenie policajnému orgánu.

Vzhľadom na to, že z ústavného hľadiska považoval ústavný súd za relevantné len preskúmanie postupu okresnej prokuratúry, ktorá v prípravnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-2030/1-OSV-B2-2004 vykonávala dozor nad zachovávaním zákonnosti, nezaoberal sa postupom policajného orgánu, aj keď medzi týmito konaniami vzhľadom na totožný predmet konania je príčinná súvislosť.

V súvislosti s vyššie uvedeným ústavný súd poukazuje na to, že už vo viacerých prípadoch judikoval, že jedným zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 138/04).

Vzhľadom na to, že trestné oznámenie, ktoré bolo predmetom konania vedeného na okresnej prokuratúre pod sp. zn. Pn 2183/04, bolo právoplatne odmietnuté, stav právnej neistoty sťažovateľa bol odstránený. Z tohto, ako aj z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2049/04.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril prokurátor, ktorý vykonával dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2049/04. Z obsahu jeho vyjadrenia ústavný súd zistil, že vo veci boli vykonané nasledujúce úkony:

Dňa 15. januára 2004 bol okresnej prokuratúre doručený dozorový spis Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktorej obsahom bol dozorový spis Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, v ktorom sa nachádzalo trestné oznámenie sťažovateľa pre podozrenie zo spáchania trestného činu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 248a Trestného zákona.

Dňa 19. januára 2004 prokurátor odovzdal predmetné trestné oznámenie na vybavenie policajnému orgánu podľa ustanovenia § 158 ods. 1 Trestného poriadku, o čom sťažovateľ upovedomil.

Dňa 2. februára 2004 doručil sťažovateľ okresnej prokuratúre podanie, v ktorom žiadal, aby sa vo veci ďalej nekonalo, pretože podľa jeho vyjadrenia išlo o nedopracovaný a neúplný koncept poznámok.

Dňa 3. februára 2004 bol okresnej prokuratúre doručený odstupujúci prípis o odstúpení predmetného trestného oznámenia z odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej polície odboru ekonomickej kriminality úradu justičnej polície, a to z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti.

Dňa 6. februára 2004 zaslal prokurátor podanie sťažovateľa odboru ekonomickej kriminality úradu justičnej polície .

Dňa 9. februára 2004 bolo z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti trestné oznámenie sťažovateľa vrátené odboru skráteného vyšetrovania úradu justičnej polície.

Dňa 21. apríla 2004 bolo okresnej prokuratúre doručené uznesenie policajného orgánu sp. zn. ČVS: ORP-992/1-OSV-B2-04 z 15. apríla 2004, ktorým policajný orgán odmietol trestné oznámenie podané sťažovateľom. Uznesenie nebolo doručené sťažovateľovi.

Na základe vyššie uvedeného ústavný súd konštatuje, že v konaní vedenom na okresnej prokuratúre pod sp. zn. Pn 2049/04 za obdobie vyše štyroch mesiacov policajný orgán, ktorému predmetné trestné oznámenie odovzdal na vybavenie prokurátor, rozhodol o odmietnutí tejto veci. Uznesenie o odmietnutí zaslal policajný orgán na adresu sťažovateľovho trvalého bydliska, kde ju ale sťažovateľ neprevzal. Aj napriek tomu, že policajnému orgánu bola známa adresa sťažovateľovho prechodného bydliska, čo vyplýva zo zápisnice o trestnom oznámení, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: ORP-992/1-OSV-B2-2004, tento sa o ďalšie doručenie uznesenia nepokúsil. Keďže sťažovateľ nemal vedomosť o ďalšom postupe alebo prípadnom rozhodnutí policajného orgánu a zároveň namietal aj skutočnosť, že vec bola odovzdaná na vybavenie policajnému orgánu aj napriek tomu, že podľa jeho názoru mal vo veci konať vyšetrovateľ, pred ústavným súdom namietal tieto skutočnosti jednak ako porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že pokiaľ sťažovateľ nebol spokojný s postupom okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pn 2049/04, mal možnosť namietat' nezákonnosť postupu prokurátora formou podnetu, opakovaného podnetu a ďalšieho opakovaného podnetu podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre. (...)

Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Keďže sťažovateľ nevyužil všetky právne prostriedky na ochranu jeho základných práv, ktoré mu zákon účinne poskytuje, z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti pre jej neprípustnosť.

Záverom ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ pôvodne namietal aj porušenie základných práv podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 35 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 ústavy postupom Národnej rady Slovenskej republiky. Doplnením podania doručeným ústavnému súdu 2. mája 2005 vzal sťažnosť v tejto časti späť.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, so žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2005